

Recept z přehlídky: Holí bratři

(pro 4 osoby) 3/4 kg brambor, 4-5 stroužků česneku, kmín, sůl, sádlo

Nové syrové brambory odrhne pod tekoucí vodou kartáčkem, staré oškrábeme. Nakrájíme na plátky asi půl centimetru silné a poklademe na sádlem vymaštěný pekáč nebo plech. Česnek utřeme se solí a rozmícháme v rozpuštěném sádle. Touto směsí pak brambory potřeme, pokmínujeme a dáme do vyhřáté trouby, kde je upečeme.

Jíme s kysaným zelím nebo zelným salátem a zapijíme podmáslím.

středa 17. října 2007		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:30	přípravný výbor	klubovna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	příjezd Kouřim	
13:00	příjezd Nové Homole	malý sál
13:30	loučení Veverská Bítýška	malý sál
14:00	KDP Mladým	
14:00	vítání Kouřim	MÚ
14:30	vítání Nové Homole	MÚ
15:00	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Kouřim	před divadlem
15:00	vítání Nové Homole	před divadlem
17:30	Tomáš Hradil	velký sál
18:30	Defilé Pohárku SČDO	
19:30	Návštěvní doba	velký sál
20:00		
20:30	Němčice nad Hanou	
21:00	Tomáš Hradil	velký sál
	Defilé Pohárku SČDO	
21:30	seminář KDP	půdička
21:30	zasedání poroty	kuřárna
22:00	společenský večer	hasičovna

Větrník, zpravodaj XXXVIII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídka venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Majda Hejralová a Ivo Mičkal. Tisk H&H Servis. Náklad 180 ks. Cena 6 Kč.

Právě čtete

číslo 5.

VĚTRNÍK

Ročník XXXVIII.

Úterý 15. října 2007

Dnes		
kdy	co	kde
9:00	Čarovná rybí kostička	velký sál
	AŠ	
9:30	seminář	malý sál
10:45	Čarovná rybí kostička	velký sál
	AŠ	
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:30	loučení Velké Opatovice	malý sál
13:30	loučení AŠ	malý sál
14:00	příjezd Němčice nad Hanou	MÚ
14:30	vítání Němčice nad Hanou	MÚ
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Němčice nad Hanou	před divadlem
15:30	Soutěž	před divadlem
19:30	Dva	velký sál
20:00		
20:30	Veverská Bítýška	
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	zasedání poroty	kuřárna
22:30	společenský večer	hasičovna

Recenze

DS MSKS Velké Opatovice
Georges Feydeau
Dámský krejčí

Jméno Georgese Feydeaua není v ročnících KDP žádnou novinkou. Jeho dramatika předpokládá zvládnout s úspěchem konstrukci složitého mechanismu událostí, nekonečně se kupící zádrhly a zápletky. Viděli jsme na přehlídce už mnoho bezradných pokusů v tomto směru.

Proti nim Opatovičtí v komedii Dámský krejčí prokázali jistou ori-

měnlivost děje vede k většímu důrazu na pohyb a křik nežli na názornost obrazu a postav. Neuvaruje

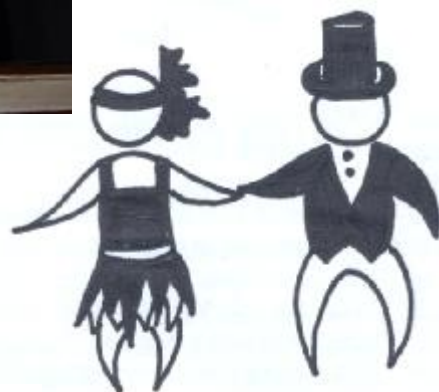

se toho ani jinak tvárný představitel hlavní role Moulineauxe.

Představení probíhá na poměrně funkčním půdorysu scény, která není bohužel výtvarně pojednána, ačkoliv si to prostředí naléhavě žádá. Nápad s užitím „francouzských“ harmonik na překlenu přestaveb je šťastný, méně šťastný je vý-

entaci v prostředcích žánru. Upnuli se na ně ovšem s jistou urputností, s níž rozehrávají každý postupný okamžik komplikací a zároveň nechtěně oslabují základní rysy situace a motivaci postav. Spád a pro-

Partneři XXXVIII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

Tomáš Prosecký
Ořechov u Brna

Soutěž

O Zlatý hřeb

Vážení přátelé pozor

Soutěž

Dnes v odpoledních hodinách, po zakončení uvítacího ceremoniálu před divadlem Krakonoš, proběhne veřejná soutěž čtyřlenných týmů ve štafetovém zatloukacím miniběhu "O Zlatý hřeb". Pravidla jsou následující:

Maximální účast je deset týmů po čtyřech členech.

Běží se trať dlouhá okolo pěti metrů.

Každý soutěžící si vylosuje svůj hřebík či hřeb.

Startují vždy dvě družstva výstřelem z pistole.

Na výstřel vyběhne velitel týmu a po zatlučení svého hřebu do pařezu běží zpět a předává kladivo dalšímu, dokud se poslední nevrátí na start. Tím závod končí.

Startovné je 5 Kč za osobu, drobné se nevrací.

Registrovat se můžete od 10:00 hod. až do začátku závodu.

Odměnou bude diplom a "zlatý" hřeb.

Vyhlašují se první tři místa.

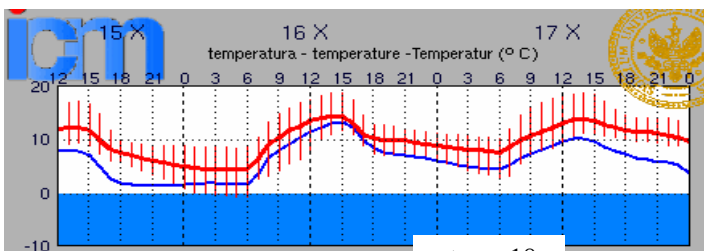
Závod doprovází kvalifikovaný organizační tým složený z rozhodčích na startu, v cíli, u pařezu a vůbec. Čas se měří s přesností jednoho kyvu.

Naše listárna

Zdravím všechny spřízněné duše ve Vysokém! Listuju si aspoň na počítači ve Větrníku a tiše závidím všem, kteří mohou být u toho, ať v hledišti, na jevišti, v zákulisí, v redakci či v kuchyňce a hospůdce... Doufám, že se vám všem letošní ročník vydaří tak jako ty předešlé a že vytrváte s přehlídkou nejmíň dalších deset let (to proto, že pak budu snad už v důchodu a budu moci zpod Krušných hor zavítat pod hory Krkonošské).

Zlomte vaz přeje všem Markéta Strašrybková

Předpověď počasí na úterý:

strana 18

Nenechte si do toho mluvit a kochejte se krásami přírody. Již to dlouho nevydrží, ale pro dnešek ještě budeme mít pěkně. I poměrně teplo.

běh melodie pro jedinou píseň inscenace a také tato osamocenosť jedině písně v celé hře nepůsobí přirozeně.

Inscenace se zřetelnou aktivitou představitelů řešila mnoho problémů, ale nezdařilo se jí zdaleka naplnit podstatné požadavky žánru beze zbytku.

Jiří Hraše

TAKOVÁ POHODA

Pondělí odpoledne

Co očekáváte od dnešního představení? Těšíte se? Jste tu poprvé?

Překvapení, o divadlo se zajímám, jsem také v amatérském souboru, a tak budu pozorovat, jaké herci podávají výkony, a uvidím, co to přinese.

Já si od toho slibuju hodně, že se pobavím a že přijdu do dobrého duševního rozpoložení. Nemám představu, o čem bude ten kus.

Nějaká legrace asi, ne? Mám ochotníky ráda, tak se určitě dobře pobavím. Těším se, jasně, jezdím sem každý rok.

Nemohu říct, protože nevím, na co jdu, popravdě. Těším se moc, protože je to nádherná příležitost - sousedi mě vzali a přivezli až sem z Plavů. Jezdívají jsme sem

s divadelním souborem už před patnácti lety.

Zasmát se. Myslim, že to je ko-

medie, ne? Půjdu ještě asi dvakrát.

Vůbec ani nevím, jak se to jmenuje, abych se přiznala. *Dámský krejčí*. Aha - krejčí, to bejvaj takoví bazilišci.

Nějaká veselohra že to bude. My už sem jezdíme z Vrchlabí asi

strana 3

po tři roky pravidelně. Přijeli jsme na tenhle soubor.

Nějakou legraci. Letos poprvé, jinak ne.

Jistě, proto jsme tady každý rok.

Hezký chvíle. Jsem tu poprvé. Nechám se překvapit. Jdu na představení, ne na soubor.

Že zase uvidím pěkný kus. Já jsem tady byla už několikrát. Když jsem byla mladší, tak jsem taky hrávala. Divadelní podzim, mohlo by to být zajímavý.

Samozřejmě že zábavu. Už jsme hráli od tohoto autora Slaměný klo-bouk, takže si myslím, že to bude zhruba něco podobného.

Odkud jste?

Z Víchové nad Jizerou.

Z Vrchlabí. Já jsem tady poprvé.

Z Mělníka.

Z Peřimova.

Z Horní Branné.

Háje - Sytová - Loukov.

Ze Semil.

Zkritizovali byste něco?

Bylo to moc hezký. Nám se to strašně líbilo. Překvapilo nás to. Nemělo to chybu, jsme znalci ochotničiny.

Pěkný. Jsem z Jilemnice a nikdy jsem nebyla spokojená, jak jsem dneska. Bylo to zábavný.

Mně se to líbilo docela.

Myslím, že jsme se moc dobře pobavili a mnohokrát. Když jedeme do Prahy, tak ani nevidíme tak

veselý a pěkný představení, jako jsme viděli tady. Hráli všichni moc hezky a obdivuju ty krásný kostýmy, co měli.

Chtěli byste si v tom zahrát?

Jasně. Já bych si ještě troufla, kdyby mně nebylo tolik. My spolu bychom to zvládli.

Určitě, bylo to moc pěkný a kdysi jsem taky hrával tady pod Muchovem - víte, kde jsou Hamrska.

Bylo to pěkné, zábavné, ale moc dlouhé.

Oblíbená postava?

Tchýně se nám líbila. Já si nemůžu pomoci.

Švec.

Ten hlavní - doktor. Ten mně připomínal Martina Zounara.

Moc se mně líbil hlavní představitel.

Zanechala tato hra ve vás nějaký pocit?

Zanechala. Veselý, hezký večer budu mít. Každý rok jsem tady.

Srandovní pocit. Bylo to hezký. Taková pohoda. Možná občas herci trošičku přehrávali, ale bylo to dobrý.

Já jsem naprosto spokojenej divák.

Jo, pěkný.

Takový, že jsem si mohla v klidu pospat.

*Diváky zpovídaly Katka Žantová
a Barča Votočková*

Podle mého

*Již mnohý si pochvaloval –
(a měl přitom pravdu jistě)
kdo počasi naplánoval,
ten je správně na svém místě!*

*Možná – smlouva s Krakonošem –
(nebo malý úplateček)
za to, že nám nedal košem,
nebul nás do „psích deček“.*

*Ještě se dá rozhaliti
(ba i pupík sem tam kouká),
tož ho podme pochváliti,
ať si za horama brouká.*

*Taky – „podle mého“ – říkám,
je docela nemožný
být zamračen – nejít nikam,
když k nám přijel Nárožný.*

*Večer – ruce uplácané,
na bránici jizvy asi,
báječně divadlo hrané
(již si nervem hrůzou vlasy).*

*Prostě běží nám to krásně –
(porota se málo mračí),
mně se krásně skládaj básně –
ještě jeden týden! To vám stačí.*

*Pak Vysoké pod peřinu!
U nás bude veselo
proč – budem si čísti – inu
co? Kale i kysel!*

-jh-

Spolek Techniků
Divadla Krakonoš

Víte, že...

Jistě jste si někteří během dnešního dopoledne všimli zajímavého hlášení mladé dívčiny, jistě jste si mnozí již tedy položili obligátní otázku, komu patří hlas. No, vážení přátelé, divadelní návštěvníci, je to na vás, abyste si tipli, čím je. Možností je neuvěřitelné množství. Každý ženský hlas. Abyste to tedy měli jednodušší, dáme několik možností, ze kterých si budete moci vybrat. Tak tedy: Jde o vyvážený a akusticky příjemný hlas Petry Ďoubalíkové, nebo hlas Pavlínny Morávkové-Schejbalové, nebo snad dokonce o syntetický hlas generovaný programem? Odpovědi můžete adresovat do prostor techniků. V případě správné odpovědi budete pochváleni.

měl uvědomit každý, kdo tuhle Pandořinu skříňku otevře - znalost historie útěchu nepřináší.

Ne?

To tedy ne. Ověříte si jen to, že lidstvo se nepoučí z ničeho. Nikdy. Historie se neopakuje, ona jde ve spirále, vždycky je v trošku jiné kvalitě, ale takový ty základní lidské vlastnosti se nemění. I když není pravda, že by lidi jako celek byli stále stejní a jenom se měnily historické kostýmy. Ale svět středověkého člověka byl opravdu těžký.

Byl snad zajímavější?

Rozhodně ne. Zima, špína, hlad, boj o přežití, smrt ve čtyřiceti letech, hrůzy. A hrozný strach z pekla křesťanského, který my neznáme.

Jste ateista?

Asi takový špatný křesťan. Mám možná jeden problém, není to z mé hlavy, jen opakuji, co jsem přečetl o holokaustu - po Osvětimi se těžko věří Pánu Bohu. Jak mám pochopit, že ten Bůh neřekl - a dost! Víím, že dal lidstvu svobodnou vůli, ale přijde mi, že na to se snad dívat nemoh'. Kolik těch Osvětímí během minulého století bylo, a těch gulagů! Mně se tedy už těžko věří a myslím, že víra je dar a milost. Je krásné, když někdo je obšťastněn tímto darem, který možná přináší snadnější život, lépe se člověk vypořádá s mnohými traumaty moderního života.

Má někoho, komu to sdělí.

Třeba i tak, nebo si myslí, že mu někdo pomůže, že když bude hodnej na zemi, bude jednou odměněn nějakým způsobem. Přináší to jistě útěchu. Dobří ateisti jsou jenom mladí lidé, jenom ti. Ve stáří už takových těch klasičtých bezvěrců moc nenajdete.

Chtějí doufat?

Je to tak. Jak se blíží konec dovolené na zemi, začnou pochybovat. Co kdyby náhodou tam nahoře něco bylo.

A jak by to mělo vypadat – něco jako islámský ráj s huriskami?

No, to teprve by bylo pěkný. Jestli myslíte ty baby kolem, to by bylo hezký - zasníl se Petr Nárožný. Řekla jsem si, že filosofických úvah na jedno Vysoký bylo už dost a zdvořile jsem poděkovala za rozhovor. Herec šel za chvíli stejně na soutěžní představení - na komedii nabitou erotikou - Na správné adrese. Jedinou chybkou bylo, že v inscenaci rozhodně nebyly žádné odhalené hurisky. Jen samý hanbatý chlapi.

Jana Fričová

DS MSKS Velké Opatovice Režisér Pavel Petrželka

**Vy jste ve Vysokém už potřetí,
je to tak?**

Myslím, že ano.

**Jak jste došli k výběru právě
této hry?**

Nevím, jak je to u ostatních amatérských souborů, ale vybíráme z oblastí, o nichž věříme, že je zvládneme.

**Jak u vás výběr
titulů probíhá?**

Bud' někdo hru někde vidí a přinese text nebo se sbírají scénáře a pak pročítají. Pokud se nám text líbí, zvažujeme, zda jsme schopni jej zvládnout a dojdeme-li k závěru, že by to mohlo jít, zkusíme hru nastudovat. Zatím jsme dokončili vše začaté, tak asi výběr padá na úrodnou půdu.

**Úrodná půda se většinou nako-
nec pozná podle diváků.**

My máme ještě jeden problém. Vzniklo u nás takové trochu generační vakuum - máme dva tři herce posazené zkušenostmi trochu dál a teď nám přibyli i ti mladší, až nejmladší. Faktem ovšem je, že určitě nechceme hrát nějaký velký, myšlenkami nabitý divadlo, který budeme na repertoáru mít pět šest

let a budeme s ním jezdit. Zaplat' pánbůh, lidi jsou ochotní chodit na zkoušky a dělat. Jezdíme pak po dědinách okolo, zkusíme jednu přehlídku a když se naše nastudování sejde s představou poroty, dostaneme se sem.

**Kolik asi tak
děláte premiér
do roka?**

Dřív to vycházelo co rok, to premiéra. Teď jsme ale měli nějaké výpadky, takže premiéra byla po dvou letech. Kus reprízujeme tak patnáct až dva-

setkrát.

Jak velký soubor nyní je?

Máme kolem dvaceti lidí. Omladili jsme se a doufám, že to omlazení zvládneme.

Vy jste se snažili tuto francouzskou frašku oživit hudebními vložkami.

Ano, máme tam dva nadšence, kteří hrají na harmoniku. Jsou tak dobří a obětaví, že kvůli pár minutám přejedou celou republiku, až nám bylo líto, že tam té hudby nemůžeme dát víc.

Máte místo pro své divadlo?

V Opatovicích je k dispozici chátrající budova, kde je nějaký prostor ke zkoušení nejen divadel-

ního souboru, ale pro aktivity celého spolku, takže děláme třeba jazzový večírek - už pátý ročník, masopust, maškarní ples – je to prostě prostor pro to, aby bylo kde dělat. Není to velký, ale zatím stačí. Samozřejmě když přijedeme k vám, cítíme se jako v bavlnce, protože se o nás vaši technici starají a dvě hodiny nastavují jenom světla. My máme jen oponu a ani žádný tahy.

Přeji vám zlomte vaz (pehe)

„ZÁPLETEK“

Pondělí večer

Proč jste si vybrali toto představení?

Jsem tu na všechna.

My jsme si vybrali všechna představení.

Já jsem tady celý týden a vybral jsem si všechna představení. Přijel jsem až od Poděbrad.

Viděl jsem tuto hru mnohokrát a viděl jsem ji několikrát příšerně zkaženou a několikrát velmi dobře zahranou.

Je to francouzská fraška a jsem zvědavěj, co s tím tenhle soubor udělá, protože je obtížné hrát tento typ textu.

Třeba po včerejším představení mám

dobrou zkušenost, že i amatérský soubor dokáže hrát na úrovni.

Protože ho vybrala žena.

Dneska jsem přijel a nevím, jestli mi tady ve městě může být nabídnut nějaký lepší program, tak jdu na představení. Ani nevím, co to bude za kus. Jdu s čistou hlavou a s čistým vědomím.

Protože to slibuje nějakou legraci.

Protože právě dneska mám čas a přijel jsem zdaleka.

Co očekáváte?

Počítám, že to bude pouhá, ne pouhá, to je špatný výraz, že to bude zábava, protože to má být komedie, čili v takovém duchu jako byla včerejší a ta páteční.

Že to bude perfektní.

Že se trochu zrelaxuju, každým rokem jsem aspoň na jednom představení.

Jezdím sem za skvělou atmosférou.

těm fajnovostem. Za rok třeba, nebo za dva. To je mi jedno. Nikdo mě nehoní a nebudu z toho zkoušenej. A tak chodím na fakultu k panu docentu Kovářovi na konzultace, on je profesorem na českých i světových dějinách a je specialistou na anglickou historii. Tu část historie, kterou já studuji, má on v malíku. Tak spolu diskutujeme a to jsou v současné době chvílky, na které se velmi těším. Sedím s ním v tom univerzitním tichu, v jeho kanceláři, před sebou otázky, o kterých si chci povídat. Chvillemi si připadám, že už tomu trochu rozumím, skoro jako profík. Možná že mám trochu pocit jako ochotník, když dobře odehraje Lakomce a zdá se mu, že vlastně by taky mohl hrát s těmi profíky, že už by si to mohl třeba zprubnout.

Tenhle pocit jako teda mám. A to je nádherný pocit, který za to tedy stojí.

V centru vašeho zájmu jsou tedy české dějiny.

České. Ale upřímně řečeno - kdybyste tuhle otázku položila historikovi, tak by se jen usmál. Taky jsem si tedy myslel, že se dají studovat jen ty české, ale fakt je, že od nástupu Habsburků roku 1526 na český trůn už nejsou jen české dějiny. Protože ono už se toho tolik jen v Čechách neděje, ale děje se toho hodně moc kolem. A aby si člověk trochu vysvětlil, proč se v Čechách stalo právě tohle a proč zrovna někdo udělal to a ne ono nebo proč byla právě tahle válka, musí už trochu vědět, co bylo v Německu a co se dělo dole v Rakousku, v Itálii, Španělsku nebo Holandsku. Do doby, než jsem začal dělat soustavně dějepis, bylo pro mě třeba Holandsko jednou z mrňavých zemí, o nichž jsem si myslel, že nemají pro historii žádný význam. Zjistil jsem ale, že právě Holandsko je jedním z klíčových států pro raný novověk.

Co vám studium historie přináší?

Je obrovsky zajímavá. Je to drama plný napětí. Když se ohlédnete do minulosti, je to dobrodružství. Pravda je, že spousta profesionálních historiků neumí psát - jsou suchopární, nečtiví. Ale když se historik povede - a umí psát jako třeba profesor Kvaček - tak do témat jím popsaných vniknete jako do něčeho nádherného. Vždycky říkám svým přátelům, kterým tenhle můj zájem připadá ujetý, že třeba vůbec nemohu číst beletrii – minulost je daleko šťavnatější – dramatictější - krvavější. Jednu věc bych ale ještě chtěl dodat – řekl mi to pan profesor Kvaček a je to svatá pravda, to by si

Petr Nárožný: Je pravým opakem herectví

Když v neděli přijel herec Petr Nárožný do Vysokého, šla jsem se podívat do divadla na besedu s ním a pak jsem ho požádala o rozhovor. Během besedy jsem si ukládala do hlavy témata, jež pan Nárožný nabízel jako možná pro některou příští besedu, a rozhodla jsem se, že je vtělím do otázek našeho rozhovoru. Ano, skutečně jsem měla na mysli rozhovor, v němž bychom se dotkli různých problematik. Nakonec jsme zůstali pouze u jedné oblasti. U historie. Nebylo mi to proti mysli, protože mám dějiny také ráda. Pravda, to co vám předkládám, se rozhodně nepodobá běžnému interview se známým hercem. Je to promlouvání s člověkem, který je zaujat svým zájmem, je to povídání s člověkem pro mě zajímavým. Posuďte sami.

Začal jsem si s historií trochu pozpátku. Už jako kluka mě strašně zajímala 2. světová válka. Ale ne tak jako většinu lidí, mě nejvíce zaujal holocaust. Strašně moc. Možná je to trochu ulitlý, ale mě to zajímalo už jako gymnazistu, kdy jsem si četl o Norimberském procesu. Chtěl jsem totiž pochopit! Vrtala mi hlavou otázka, která už byla mnohokrát položena. PROČ? Proč ti Němci byli právě takoví? Proč k válce vůbec došlo? Vždyť to byl národ Goethův! Chtěl jsem si to nějak vysvětlit, a tak jsem musel jít trošku dál. Nejdříve k 1. světové válce a když jsem se dostal už i před ni, tak jsem zjistil, že historie funguje trošku jako matematika. A sice v tom smyslu, že člověk má pocit, že se může naučit francouzskou revoluci, vykašlat se na Přemyslovce a dostane jedničku z dějepisu. Je pravda, že ji dostane, pokud bude zkoušen jen z té revoluce, ale dějinám nebude rozumět ani za mák.

Ona se ta historie musí učit stejně soustavně jako matematika. Takže jsem si na starý kolena našel koníčka, který, pokud to zvládnou oči, by mi mohl vydržet až do smrti. Není náročný, jen knihy jsou drahé. Je pravým opakem hereckého povolání, protože vyžaduje samotu, klid, žádnou hlučnou společnost, nikdo na vás nekouká, nikdo nemluví. Jsem sám s knížkou, tužkou, papírem nebo eventuálně nad počítačem. Je to takové krásné spojení ticha, klidu, samoty a soustředění, což mně nesmírně vyhovuje. Začal jsem si od Přemyslovců budovat v hlavě takovou systematickou, řekl bych, osu historickou, která je potřeba k úplně elementárnímu zvládnutí historie. Teď jsem někde u Marie Terezie - to není moc daleko, ale znamená to hodně načíst a hodně vypsát. Musím upozornit, že v mém věku jde učení už hůře, protože člověk zapomíná. Těším se, že se jednou dostanu k takovým

Že se pobavím.

Libilo se vám představení?

Řekl bych, že nesplnilo úplně, trošičku mám výhrady. K tomu začátku - ten se mi vlekl.

Každé ochotnické divadlo je pěkné, byl jsem spokojený.

Docela jó, bylo to fakt lidský.

Zažili jste podobnou situaci?

To teda ne a nechtěl bych to zažít.

Ano, mnohokrát. Jsem na útěku z Brna.

Podobně komickou ne. Já jsem se nedal. Já jsem si dával pozor.

Tak já mockrát. Když hraju.

Takovej rodinnej zápletek fakt né. A je to veselý.

U herců

Byli jste spokojeni s publikem?

V první půlce v prvním představení ano, ve druhém moc ne.

Publikum bylo pokaždé jinačí. Při prvním se mi zdálo, že bylo všelejší než při tom druhým.

První se bavilo víc, to druhý bylo

asi profesionálnější, určitě toho už hodně vidělo, nesmálo se úplně každé replice, ale výborný.

Skvělý.

Jak dlouho hru hrajete?

Premiéru měla v dubnu 2007.

Zažili jste podobné situace?

Každopádně, život je plný překvapení stále.

Myslím, že ještě ne, ale není všem dnům konec.

Dřív jsem dělal barmana, takže takový scény trošku znám, jinak úplně ne.

Jaký máte sám ze sebe pocit?

No nic moc. No comment.

To se dozvíme zítra. Počkáme na rozhodnutí pánů porotců.

Jak se vám dneska hrálo?

Byla velká tréma, publikum bylo dobré, takže dobře.

Výborně.

Jste se sebou spokojený?

To nejsem nikdy, ale dalo se to.

Otázky pro režiséra:

Byl jste spokojený s výkonem herců?

Ne, nebyl, ale to tam neříkejte.

A s publikem?

Druhý bylo trošku lepší než to první.

Zažil jste podobné situace?

Bohužel.

Joska z Tříče a Jirka Plu

Glosa z půdičky: Dámský krejčí

My, půdičkáři, pod hrozbou přicházejícího rána jsme včera zjistili, že se jedná opět o frašku, avšak jiného typu než u her, které jsme dosud zhlédli. Shodli jsme se na tom, že pro tento typ hry je třeba klást důraz na vršící se nečekané zvraty v ději, a to důsledným dodržováním temporytmu a vypointováním jednotlivých situací. Neméně důležitá je pro jasnou čitelnost a úspěch inscenace také přesná charakteristika každé z postav na jevišti. A konečně, došli jsme k závěru, že všechny uvedené požadavky jsou v rukou režiséra - jeho práce s herci.

*Za kurzisty pod vedením
Rudolfa Felzmana Košonek*

Tak nevím – nešlo o útok?

„Ráno se na našich stolech objevily bílé kelímky naplněné neméně bílou tekutinou, ale když se na ně tak dívám, mám s nimi jeden problém. Má to být útok na porotu – už je tak degenerovaná, že místo šampaňským si připíjí mléčným zákysem?“ položil dotaz hned na začátku rozborového semináře k představení souboru z Městečka Trnávky Na správné adrese předsed-

da poroty. „Ne,“ odpo- roval tajem- ník Dušan Zakopal, „to nejsou ranní vitamíny, já to beru jako nezastřený pokus o likvidaci po- rototy či o porušení tradice obíhání kostela – tento soubor chce počet oběhů ze tří zvýšit na pět!“ pronesl kategorické stanovisko Dušan a předal slovo Máše Caltové, která byla hlavní hodnotící představení.

„Vtipné, stručné a mě jste na- prosto dostali,“ hlaholila dramatur- gyně z Plzně nadšeně a potvrdila, že dramaturgická volba byla vzhle- dem k publiku neuvěřitelně výhod- ná. „Lidi se rádi baví a na dobře udělanou hru přijdou i několikrát.“

Zároveň však přiznala, že právě Camoletti je riskantní, neb je velmi zálužný: „On nedává do svých her žádná moudra a herec se tak nemá o co opřít. Jeho zvláštnost je v tom, že sám o sobě prohlašoval, že je bulvárním dramatikem a jiné ambi- ce ani nemá. Na milostné hrátky kašle a komedie konstruuje – vy- myslí situaci, která nevychází ze života, ale může být zdrojem hu- moru,“ nastínila úskalí Camoletti- ho her Máša Caltová.

Zároveň upozornila, že tento au-

na tuhá paliva za plynový, v divadle byla instalována vzdu- chotechnika, místo zbylých starých oken se objevila nová plastová a celá budova má novou fasádu. Pro- tože orkán Kyrill odnesl divadlu Krakonoš část střechy, posloužila dotace společně s pojistným na po-

řízení nové. V divadle se objevily nové podlahové krytiny, teplá voda nyní teče v celé budově.

„Vzhledem k tomu, že v sobotu 13. října začal Krakonošův diva- delní podzim, museli jsme před dvěma týdny práce přerušit, ačko- liv nám chybí ještě zrealizovat po- slední bod investičního záměru, a tím je rekonstrukce půdního pro- storu vysockého divadla,“ říká Ka- rel Bárta. A proto jakmile tuto so-

botu skončí přehlídka a budou vy- hlášeni její vítězové, započnou sta- vební práce v uklizeném divadle nanovo, jelikož dotační titul ze státního rozpočtu je třeba uzavřít do konce tohoto roku.

Vysocká veřejnost měla možnost postup stavebních prací na divadle sledovat a podle Bártových slov jí opravdu využila. „Musím říci, že ve většině případů jsem byl s prací dodavatelských firem spokojen,“ konstatoval divadelník, jenž přidal ještě pár slov: „pokud mohou říci pouze za svou osobu – jsem velmi rád, že se dílo takového rozsahu podařilo, neboť je to po 82 letech první velká oprava na této budově. Chci věřit tomu, že budoucí gene- race divadelníků ve Vysokém ne- bude muset minimálně pětadvacet let o podobnou investici na opravu divadla usilovat. Ať jim divadlo slouží ke spokojenosti tak, jako sloužilo generaci naší.“

(jn)

První oprava po osmdesáti letech

Před třemi lety byla ve Vysokém nad Jizerou vyhlášena veřejná sbírka na obnovu zdejšího divadla, které bylo postaveno v roce 1925. Budovu vlastní místní Divadelní spolek Krakonoš. Již delší dobu se její stav jevil téměř havarijním, neboť od jejího otevření na ní nebyly provedeny žádné větší opravy. Proto si Vysočtí nechali vypracovat projekt na její obnovu, která byla rozděle-

na do několika etap.

Ta první proběhla loni, kdy DS Krakonoš Vysoké nad Jizerou získal finanční příspěvek z Nadace Via Dobročinného fondu Phillip Morris ve výši 634 tisíc korun, jimiž společně s penězi ze sbírky (431 618 Kč) byla uhrazena fasáda čelní části budovy a výměna částí oken.

„Druhou etapu jsme mohli zahájit

ve chvíli, kdy nám věnoval stotisícový příspěvek ze svého rozpočtu Liberecký kraj a téměř 1 milion

korun jsme dostali od anonymního soukromého dáorce z jižní Moravy. Abychom částku ještě zvětšili, rozhodli jsme se požádat o pomoc i poslance Parlamentu ČR za semilský okres Zdeňka Macha, jemuž se podařilo získat ze státního rozpočtu třímilionovou dotaci,“ řekl Karel Bárta, člen výboru DS Krakonoš, jenž byl spolkem pověřen dohledem nad stavebními pracemi.

A tak v dubnu započaly opravy. Za téměř čtyři miliony korun byl kompletně vyměněn topný systém

tor je originální v tom, že sex do svých her vkládá také, speciálně Na správné adrese je nabito erotikou, ale zůstává vždy cudný, nepřekročí hranici vkusu a proto je to, řečeno s porotkyní, pořád roztomilý. „Myslím, že vaše inscenace funguje proto, že vy si z toho neděláte srandu, ale hrajete celou hru naprosto vážně – já se můžu bavit, když vidím, jak vy jste v úzkých,“ pochvaluje si porotkyně, která o inscenaci Městečka Trnávky říká, že má tah, jede jak namydlený blesk, navíc lidi se poslouchají, ale: „větší pochopení je v pánské části souboru – všechny postavy jsou skvěle typově obsazeny.“

Milenec Gerard (Ondřej Čech) si podle Caltové umí počkat na správný okamžik, nespěchá, vyhraje si s ním a vychutná si jej s půvabem. Kupec Bernard (Jaroslav Červínek) má velký komediální talent, umí

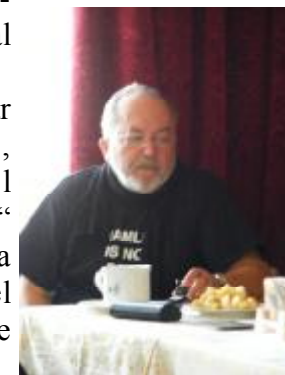
znamenitě zahrát moment překvapení, ale nepřetáhne jej. Spartakus (Martin Pospíšil) předvádí razantní herecký výkon a neodolatelný je v tom, jak pracuje se svým tělem.

„Jen s madam Georgette (Alice Moravcová) mám problém. Ona je na tu babu prostě moc hezká a mladá ženská, bylo by třeba, aby

byla poněkud starší a vysloužilá, přitom aby v ní zůstala jakási chtivost, která ale už není pro pány zajímavá,“ vysvětluje svůj náhled na nejstarší ženskou postavu v představení.

Režisér Jiří Hraše přiznal, že počítával trochu pomalejší rozjezd, ale k další části už nemá námitek. „Zvláštní uznání je třeba vyslovit za míru vkusu, se kterým se to hraje. Někdy text svádí k mnohým narážkám - a bylo by to tak jednoduché - a toho se vyvarovat považují za skvělé,“ dodal Hraše.

Saša Gregar konstatoval, že viděl „A d r e s u“ v Brněnci a bavil se, viděl ji znovu ve

Vysokém a bavil se ještě lépe. „Oblékl jsem si tričko s nápisem Hamlet is dead a řekl jsem si, že až se spojí v určité souznění jeviště s hledištěm, vezmu si triko

s nápisem Hamlet is not dead,“ prohlásil porotce a vypnul hrud, na níž se skvěla bílá písmena inzerovaného hesla. „Líbí se mi způsob inteligentně hraného divadla, který vychází ze vztahu v partě. Je jasné, že tady probíhá komunikace na vyšší úrovni – oni hrají spolu, protože je to baví. A mě to pak musí bavit taky!“ konstatoval Gregar.

„Mohu potvrdit fungování vztahu v souboru, neb jsem je do půl druhé hodiny ranní pečlivě studoval,“ reagoval na svého kolegu Petr Kolínský a dodal, že scénografie u tohoto žánru je velice těžká. „Jde o takzvanou dveřní komedii a vy máte dveře na zajímavém půdorysu, symetrickém, jednoduchém, který připravuje výborné podmínky pro aranžmá a tvorbu situací,“ osvětlil

termín dveřní komedie scénograf nadšený z neuvěřitelně krásného mobiliáře, který soubor má. „Překvapily mě župany v děkovačce – skvělé! Dá se s tím hrát dál, o čemž jsem se přesvědčil i v hasičovně, neboť vy jste představení drželi a přišli právě v těch županech,“ řekl výtvarník, jenž měl stejně jako ostatní v porotě problém s madam: „Ona ještě ani zdaleka není za zenitem, aby chlapy už nepřitahovala. Možná by měla být trochu vyhasťovaná, ale ono jí to tam bohužel hrozně sluší.“

Mistr Půda, jak Rudolfa Felzmana pojmenoval František Laurin, řekl, že si položili na půdičce otázku, zda není systém reakce žen na pány moc stejný, když všechny jsou tak diametrálně odlišné? „To jediné možná trochu oslabuje celkový dojem, který je jinak skvělý,“ sdělil lektor nočního semináře a dodal, že Městečko Trnávka svým zpracováním hry neurazí ani toho nejprudrnějšího diváka.

„Není divu, že obecnost vaší inscenaci tleskalo. Důvodem je, že měla duši, která byla velmi pěkná a přenášela radost ze hry do hlediště. Diváci by rádi hráli s vámi, rádi by pobýli ve vaší společnosti. A to je hodnota, které je třeba si vážit,“ uzavřel pondělní seminář František Laurin.

(jn)

Chtěl bych hrát s vámi!

Komentáře ke hře souboru z Městečka Trnávky se nemohl zdržet Jiří Hlávka. „Nesmírně jsem se bavil a už po deseti minutách jsem chtěl vtrhnout na jeviště a křičet PPS (čti přidat postavu, sím!). Když jsem slyšel o mužské nahotě, bál jsem se, že dorazí „trinitivriti“, ale objevil se krásnej chlap. Když jsem uslyšel repliku - s vámi madam, nikdy!, zakvílel jsem – ježišmarjá, proč ne?, a vysloužil si přísný pohled dámy sedící v řadě přede mnou. Posléze však dodala – ale vlastně, proč ne!“ vykládal své pocity básník přehlídky.

Když se ho František Laurin optal, jakouže roli by chtěl přidat, řekl dotázaný s neochvějnou jistotou. „Spartaka. Toho jejich bych vystrkal a zaujal jeho místo. Sukni mám vlastní!“ (jn)

Nemravný Vlastík

„Byl jsem uplácán, jak jsem se chechtal. Pravda, ještě víc by mě to bavilo, kdyby se tam svlíkaly ženské,“ přiznal bez obalu Vlastík Ondráček při včerejším odpoledním loučení se souborem z Městečka Trnávky, čímž si vysloužil nenadšené mručení ženské části osazenstva hospůdky.

Karel Bárta, který soubor v neděli vítal, prohlásil, že jde z vítání do loučení tak rychle, že to

skoro přestává stíhat. „Příští rok si jako soubor dáme inzerát – hledáme agenturu na vítání a loučení se soubory,“ řekl a znovu si posteskl, že se toho mnoho nedozvěděl o souboru ani z recenze. „Asi je to tak, že k vašemu výkonu neměli porotci mnoho co říci. Ono to tak bývá, že když je něco dobré, tak se o tom moc nepíše. Ale jsem rád, že se moje přání, abyste byli příjemným překvapením přehlídky, splnilo,“ spokojeně konstatoval Karel.

Soubor v duchu celého působení ve Vysokém obdaroval představitele přehlídky a hostesky s hostesem zákysem a sýry, a to i přesto, že Honza Hejral nemlčel a pro sebe si nenechal absolutně nic. Prozradil na ně dokonce to, že v Městečku Trnávce do hospody nechodí muži, ti v županech čekají v průjezdu, ale ženy! A aby ti chlapi moravští neměli zase tolik prvenství, snažila se s nimi „kuchyňka“ rozloučit opravdu stylově. Mužská část nastoupila pouze ve slušivých zástěrkách.

(jn)

